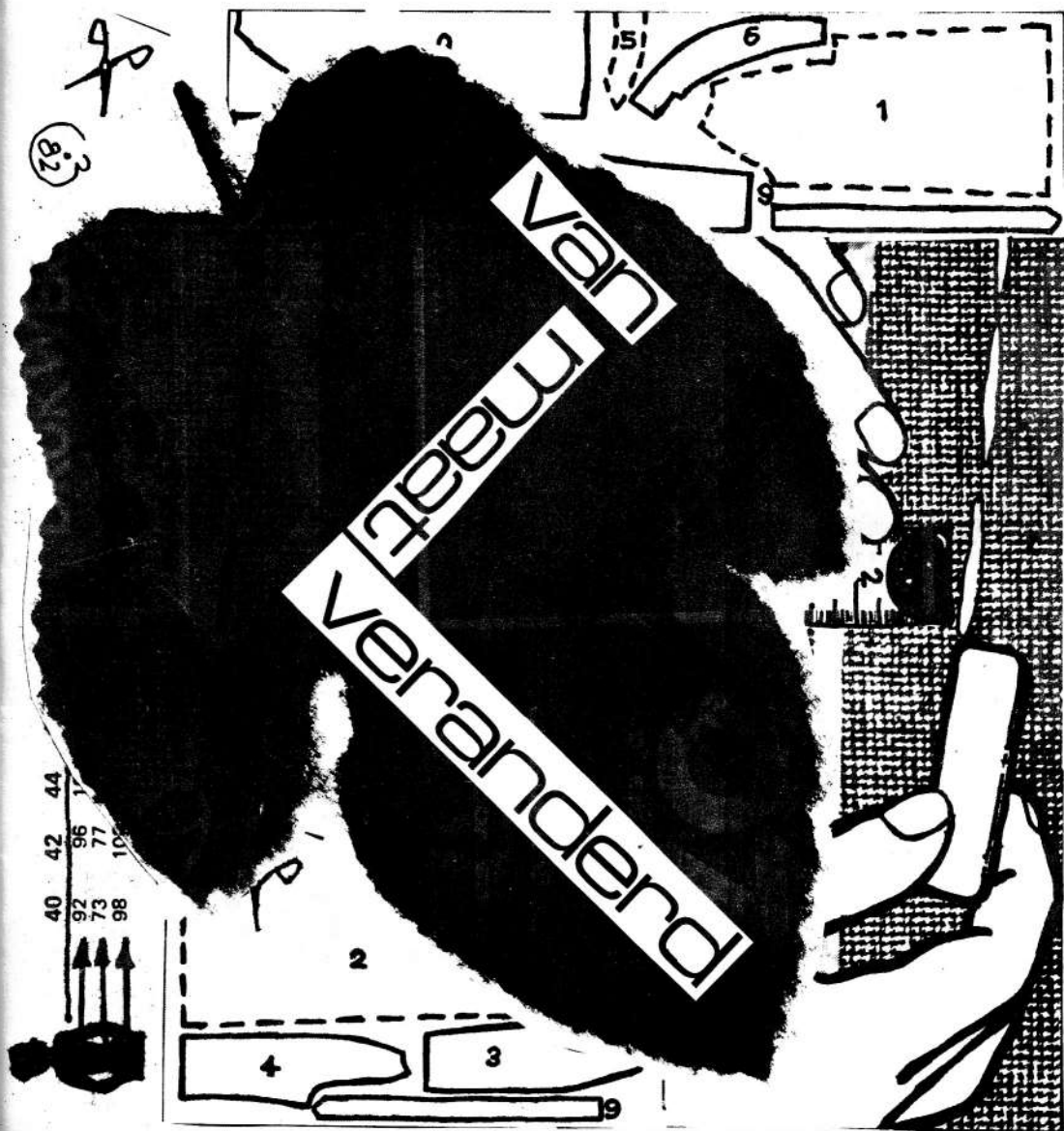

het vygeblad

JAARGANG VIER - NUMMER NEGEN

MAANDBLAD VAN APOLLO

SEPTEMBER 1982

APOLLO

VOOR HOMOSEXUELE
JONGENS EN MEISJES

H E T V I J G E B L A D No. 9 september 1982

REDAKTIE

Monique Kers
Raymonde Padmos
Cor Blom
Ronald Pattenier
Fonger Boontjes
Leo Enzlin

TYPEWERK

Monique Kers
Raymonde Padmos
Cor Blom

LAY-OUT

Ronald Pattenier
Fonger Boontjes
Alex Konig
Cor Blom

Illustraties: Fonger

Vouwploeg: Eddie, Peter, Ronald, Leo, Cor.

Het Vijgeblad is een uitgave van Apollo en wordt gedrukt door het Hulp- en Informatie Centrum te Rotterdam.

Apollo is een vereniging voor homoseksuele jongens en meiden en belangstellenden, draagt zorg voor opvang, bewustwording, actie en amusement.

Leden van Apollo ontvangen gratis het Vijgeblad. Niet-leden kunnen een abonnement op het Vijgeblad nemen. Hiervoor moet 35,00 worden overgemaakt op girorekening 3335919 van Apollo te Rotterdam.

ELKE VRIJDAG **SOOS**
VAN 8 TOT 1 WESTERSINGEL 18

POST NAAR POSTBUS 1490 3000 BL ROTTERDAM

INHOUD

- 3 agenda
- 4 redaksioneel
- 5 oud en jong op apollo
- 7 randstadpop onderzoek
- 9reaksie op hans pols
- 11aan welke kant sta jij?
- 13dekeizer weende als een vrouw.....
- 16vrouwen en sm
- 17vrouwenfilm
- 18het archief van apollo
- 19notulen maandvergadering
- 20vrouwenmuziek
- 21mat bestuur
- 22knul
- 23antwoord aan raymonde
- 25het vervolgverhaal deel 5
- 28privaat
- 29lekker leesvoer
- 30knipselkrant
- 31hard werken

agenda

SEPTEMBER 1982

- 3 soos
- 10 soos
- 17 flikkercabaretgroep De Nieuwe Remedie met hun programma Cafe de la Solitude (onder voorbehoud) LET OP: voor deze avond zal een toegangsprijs gelden
- 24 vrouwenmuziekgroep zonder naam, bekend van haar optreden in Amersfoort (onder voorbehoud) LET OP: voor deze avond zal een toegangsprijs gelden

EXTRA EXTRA EXTRA

op 10 september zal 's-avonds in een andere ruimte in het Trefcentrum gepraat worden over de situatie voor jonge homo's in Rotterdam-Zuid. Homosexuele jongens en meisjes hebben het slechter op Zuid; als je er nog woont of er hebt gewoond kom dan op deze bijeenkomst om je ervaringen te vertellen, je grieven te spuien, je gal kwijt te kunnen en aan te geven waar het beter zou kunnen.

REDAK

TIONNEEL

Lieve Appolianen,

Beetje behoorlijke vakantie gehad? En weer met frisse tegenzin aan studie en werk begonnen? Of zie je meer in de professionele werkloosheid, welke steeds meer in de mode komt.

veel leesartikelen, waaronder een reactie van Alex, een deel van het vervolgverhaal, het zweepje en de reactie daarop, Privaat, een gedicht en nog meer.

Lieve Hans, al zijn we het als redactie niet eens met wat jij in het zweepje schrijft, we zijn blij dat je iets hebt ingestuurd. Goed voorbeeld doet goed volgen. We zijn nog steeds hard op zoek naar menskracht. Dus typisten, lay-outers, plakkers en rapers en vooral eigenaars van auto's, sta een deel van je tijd af en help ons.

Als je volledig wilt meedraaien moet je rekenen op: 1 avond per maand vergaderen, binnengekomen kopy uit-typen, eventueel iets zelf schrijven of tekenen, het uitgetypte lay-outen (ook een avond), het van het hic halen met de auto (als je die hebt), de losse bladen rapen, nieten, adresseren en naar het postkantoor brengen.

Weg je niet zoveel tijd (toch al snel 1 dagdeel per week) dan zijn we al dankbaar als je af en toe iets kunt doen. Dus aarzel niet en zet je in voor een (nog) beter Vijgeblad.

Is het jullie al opgevallen dat de letters ditmaal niet verkleind zijn? We weten dat het vergeefse moeite is, maar reacties op dit experiment zijn welkom.

Tot de volgende keer

een stevige poot dan wel
slap klauwtje van
DE REDACTIE!

OUD EN JONG OP APOLLO

Duidelijk is dat er een verschil bestaat tussen homo's die nog net bezig zijn hun/haar homosexualiteit en zichzelf te ontdekken, er mee beginnen het aan anderen te vertellen en de eerste stappen zetten in het turbulente homowereldje van de disko tot de demonstratie; en homo's die inmiddels meerdere ervaringen hebben opgedaan in het homo-wereldje, er meer inzicht in en greep op hebben, een duidelijker beeld hebben van zichzelf en de eigen homosexualiteit, er meer richtbaarheid aan geven dat ze homo zijn bij vriend(inn)en en familie.

Dat betekent niet dat de tweede groep vrij van problemen zou zijn, nee, het verschil zit hem in de situatie ende verschillende ervaringen die je daarin opdoet. De vragen en evt. problemen van de eerste groep zijn gewoon anders dan die van de tweede. Apollo heeft zich altijd willen richten op jongens en meisjes uit de eerste groep, maar ontdekte al snel dat er ook mannen en vrouwen in zaten. Het beleid van Apollo heeft zich voornamelijk op jongeren gericht, maar er waren beduidend meer mensen die zich er thuis voelden. Zo kan het gebeuren dat op de soos-avonden van de jongerenvereniging Apollo een gemiddelde leeftijd van de bezoeker(st)ers van boven de 25 jaar aanwezig is. Niet iedereen is gelukkig met dat laatste en probeert er met het instellen van een leeftijdsgrens voor Apollo iets aan te doen om de twee groepen uit elkaar te krijgen. Paul Coppoolse en Frans Stein hebben in het vorig Vijgeblad de volgende argumenten voor gebruikt:

- een duidelijke scheiding tussen COC en Apollo
- de sfeer op Apollo jong houden en zo meer jongeren aantrekken
- de naam jongerenvereniging waarmaken
- een aparte identiteit opbouwen

Natuurlijk zijn er ook argumenten tegen te verzinnen:

- als je ouderen uit Apollo weert zakt de vereniging in elkaar door een gebrek aan actieve leden
- of Apollo meer jongeren zal aantrekken als het strikt jong is, is twijfelachtig
- de jongeren zeggen geen "last" te hebben van de ouderen
- je ontnemt de oudere bezoekers een soos met een andere sfeer dan het COC en jaagt ze daar naar toe

Bovendien moet de moeilijke vraag beantwoordt worden hoe je twee groepen uit elkaar kan houden, als ze alleen verschillen in situatie. De hoeveelheid ervaring van een ieder valt niet te meten. Maar zegt een leeftijd dan wel zoveel over iemand? en zo ja, welke leeftijd dan wel??

Over het onderwerp: een leeftijdsgrens op Apollo zal op 1 oktober op de soos uitgebreid gepraat worden. Sterker nog: het bestuur zal alle Apollo-leden persoonlijk uitnodigen om op die Algemene Leden Vergadering te komen en hun/haar stem uit te brengen over de vraag:

Wel of geen leeftijdsgrens op Apollo?

Wel of niet aannemen van het voorstel van Frans en Paul
Ik zal zelf niet mee doen met de discussie maar zal op die vergadering voorzitter zijn. Ik hoop dan aan iedereen zoveel mogelijk argumenten te ontlokken zowel voor, tegen als tussen; zodat iedereen daarna tot een goede beslissing kan komen. Het kan geen kwaad van te voren er al met anderen over te praten of er zelf over na te denken. Het bestuur van Apollo zal dat in ieder geval wel doen.

Lieve lezers van het Vijgeblad,
Gaarne wil ik hierbij reageren op de opmerkingen vermeld in het augustusnummer van "Het Vijgeblad t.a.v. het al dan niet instellen van een leeftijdsgrens voor de leden van Apollo, en het te oud zijn van de bezoekers.

Wat het eerste betreft zou ik met mijn 28 lentes buiten de boot vallen met een leeftijdsgrens bij 25 jaar. Ik ben en voel me nog jong, en vandaar denk ik dat mijn lidmaatschap van Apollo nog op zijn plaats is. "Jong zijn" is uiteraard een relatief begrip: Als je de krant bekijkt dan vinden mensen van 40-50 jaar dat ze zich nog als "j.man" of "j.vr." kunnen adverteren. Ik ben van mening dat Apollo zichzelf financiële steun onthoudt door een leeftijdsgrens in te stellen voor het lidmaatschap. Gezien de opmerking van Frans in hetzelfde Vijgeblad op pag.27, om meer mensen als lid te werven voor Apollo, lijkt me het instellen van een leeftijdsgrens niet zo gepast. "Voor wat hoort wat=", schreef Frans. Dat ben ik helemaal met Frans eens, ook dáárom ben ik lid geworden van Apollo.

Wat het tweede punt betreft (het te-oud-zijn der bezoekers, ben ik van mening dat, hoewel flink wat mensen achter in de twintig (zoals ik) Apollo frequentieren, het aantal echt-"ouderen" ontzettend meevalt. Meestentijds gaan oudere bezoekers vanzelf wel weer weg als ze zien dat Apollo overwegend jonge, tot nog tamelijk jonge bezoekers telt. Er is een aantal ouderen (minder dan 5) die nog geregeld Apollo bezoeken om wat voor reden dan ook. Het is de vraag of je botweg moet zeggen, sorry, jullie zijn te oud (hoewel het omgekeerde dagelijks regel is bij verschillende activiteiten; denk maar aan de bioscoop, het rijbewijs, paspoort, enz.). Tevens is geopperd dat de aanwezigheid van ouderen, de sfeer, en daardoor de komst van jongeren naar Apollo zou bemoeilijken. Ik vraag me af waarop deze stelling gebaseerd is. De mensen (ongeacht hun leeftijd) die op Apollo komen zijn nou bepaald niet afschrikwekkend.

Concluderend zou ik willen stellen dat het best meevalt met de aanwezigheid van echt-"ouderen" bij Apollo, en dat het instellen van een leeftijdsgrens (en controle daarop) mijns inziens niet noodzakelijk is. Elke redelijkdenkende pot of flikker op-leeftijd weet zelf wel dat zij/hij niet thuishoort op Apollo.

liefs, Ger Bakker

RANDSTADPOP ONDERZOEK

Het mag bekend worden geacht dat in de showbizz in Nederland veel homofielen worden gevonden. Bekend zijn onder andere; Jos Brink, Albert Mol, André van Duin en Benny Nijman. Minder bekend is 'het' echter van Hans van de Togt, Robert Paul, Herman van Veen, Imca Marina en Pia Beck.

Randstadpop (maandblad) heeft, als eerste en voorlopig enige popmagazine, een 'onderzoek' ingesteld naar de wijze waarop binnen het artiestenwereldje tegen het 'verschijnsel' wordt aangekeken. Het thema wordt in het blad drieledig uitgewerkt; eerst vinden een interview met Dick, die tien jaar lang een relatie heeft gehad met André van Duin, toen deze nog niet beroemd was. Een fragment hieruit:

"...Tegen mij is hij altijd eerlijk gebleven. Ook in de periode dat we uit elkaar groeiden.' Even stopt hij... het wordt hem kennelijk te veel. Met tranen in de ogen lijkt hij terug te kijken in het verleden."

Erg aangrijpend allemaal!

Beter is echter het interview met Benny Nijman op blz. 20, met de schokkende kop; 'Cliff Richard is een lafaard!' waarin de populaire vrijgezel onthult dat Cliff Richard helemaal niet nog op zoek is naar de ideale vrouw, maar gewoon een vriend heeft (alsof we dat niet allang wisten). Over zichzelf vertelt Benny dat hij op het ogenblik geen relatie van duurzame aard heeft. Alsof dat ons wat aangaat!

Op pagina 10 vinden we het feitelijke resultaat van het 'onderzoek', en ook hieruit een klein citaat, afkomstig uit de mond van de manager van een bekend Nederlands artiest (wiens naam in het hele verslag vreemd genoeg niet genoemd wordt):

"Dat de artiest homofiel is kan hem in zijn persoonlijk contact met mensen misschien wat belemmering geven, maar zijn artistieke prestatie wordt er niet anders door beoordeeld en ondervindt daarvan geen financiële nadelen." Waarmee hij maar wil zeggen; het geeft niet of je al dan niet met mensen kunt opschieten omdat ze je niet accepteren, zolang de kassa maar blijft rinkelen. 't Is maar net waar je de voorkeur aan geeft natuurlijk!

Volgens Randstadpop vinden veel homofiele artiesten in het artiestenvak de erkenning die ze in de maatschappij moeten missen. Schijnerkenning heet dat bij mij, want zodra ze niets meer zouden presteren zijn het net zulke zielige 'outcasts' (????) als iedere andere homo.

Randstadpop besluit haar onderzoek met de conclusie dat openheid in geen geval schadelijk is gebleken, en vraagt zich af waarom sommige artiesten zich in allerlei bochten wringen als hun sexuele geaardheid ter sprake komt. Dit werkt immers de emancipatie alleen maar tegen.

Welnu, als ik mijn emancipatie moet hebben van figuren als Jos Brink en André van Duin, onze nationale salonhomo's, die, zodra ze op het toneel staan, vergeten wie ze eigenlijk zijn, dan maar niet! Nee, er ligt hier nog een rijk arbeidsveld voor artiesten als Robert Long en Jan Simon Minkema. Maar die zijn in Hilversum taboe!

...Leo...

reaktie op Hans pols

Lieve Hans,

Na jouw zweepje gelezen te hebben in het Vijgeblad van augustus krijg ik de neiging mijn zweep uit de kast te halen. En geloof me, slechts weinigen valt die eer ten deel.

Inderdaad moet ik lachen als jij beweert, dat de heteromaatschappij waarin we leven zich steeds toleranter opstelt t.a.v. homofielen. En tegelijkertijd weet ik, dat je gelijk hebt. Je geeft trouwens zelf de tegenstelling aan. De heteromaatschappij tolereert, let wel niet aksepteert de homofiel, let wel niet de homoseksueel, laat staan de pot of flikker.

Besef je eigenlijk wel wat een zelfminachting en zelfhaat er uit je brief spreekt? "Natuurlijk, het is goed dat er instellingen zijn als het COC en Apollo, want het is nog altijd zo dat je in een gewoon café moeilijk een mooie jongen aan kan spreken." En jij wou dat akseptereren?! Welke hetero moet zich als man in een café inhouden, om dat ^{nu} op die tijd, op die plaats die "dijk" van een meid niet kan aanspreken, uit angst voor agressie? (Van vrouwen wordt uiteraard niet verwacht dat ze die aardige vent aanspreekt!)

Er wordt in jongerensozen heel prettig gereageerd, als je vertelt dat je "homofiel" bent. Ja, dat zou ik ook doen. Homofielen zijn zielig en kunnen er tenslotte ook niets aan doen dat ze "zo" zijn. Als je het lef hebt op te staan als homoseksueel moeten ze je niet meer, om over de ware heteroterreur maar niet te spreken als je je kenbaar maakt als pot of flikker. Heteroseksuele kennissen en "vrienden" laten je vallen, zelfs al kennen ze je al jaren. Je eigen ouders, grootouders en andere familieleden kennen je niet meer, al kennen ze je al 25 jaar. Want je bent eng en zo iets komt binnen onze familie niet voor. Moet je je eens voorstellen dat een heteroseksueel met de bibbers in haar of zijn lijf aan pa en ma moet vertellen dat zij of hij heteroseksueel is. Ten eerste kunnen we ons dat niet voorstellen, zo norm-aal is de hetero-norm. Ten tweede zouden we in een lachstuip liggen, zo absurd is deze voorstelling, maar het is wél hetgene wat homo's al eeuwen lang doen: angst voor de familie, angst voor de baas, de werkgever, angst voor vrienden, angst voor iedereen kortom.

Natuurlijk wordt er op homodemonstraties agressief gereageerd. Dan pas zien de hetero's dat hun leventje niet zalig makend is, dan pas vormen wij een bedreiging voor hun huisje-boompje-beestje-mannetje-vrouwetje-kindje-denken. Misschien durven homo's, mannen en vrouwen, eindelijk eens te laten zien wie ze zijn, misschien is daar een Nederlandse Stonwall-rel voor nodig. Laat maar komen, zou ik o zeggen. Zijn we tenminste weer allemaal wakker, de hetero's die misschien beginnen te begrijpen dat ze te ver zijn gegaan (hoewel, gezien het I.Q. van een hetero met z'n erstarde ideetjes....), de homo's die in slaap gevallen waren door het zg. tolerante sfeertje in Holland op z'n malst.

Is jij, Hans, en met jou vele anderen zo nodig geïntegreerd illen zijn in de zaligmakende heterowereld, waarom schamen o veel homo's zich dan voor hun homo-zijn? Waarom ontvangen e dan het Vijgeblad in een gesloten envelop, die ons, Apollo-eden, iedere keer weer kapitalen aan portikosten kost? Welke hetero ontvangt z'n verenigingsbĳaadje in een gesloten nvelop?! Waarom voelen de meeste homo's zich dan genoodaakt om uit te kiezen aan welke mensen ze wel en aan elke mensen ze niet zullen vertellen dat ze homo zijn? elke hetero denkt er ten eerste over deze vraag na en ten weede doet dit? Dan liggen we allemaal weer in de volgende achstuipl! Zie je het al voor je, al die trouwringen die afaan, want ze mogen niet ontdekken dat ik als vrouw iets eb met een man en omgekeerd. Zie je nu hoe absurd de heteroorm is, hoe belachelijk, hoe lachwekkend?

et als de meeste hetero's niets tegen homofilie hebben, zo eb ik, en met mij heel wat homo's, niets tegen heterofilie. at kunnen zij ook niet helpen, maar moet ik daar steeds ee geconfronteerd worden via kranten, t.v., radio, film, op traat, in de reclame? Het is prima om als hetero naar buiten e treden. Maar niet op deze manier. Neem gewoon je plaats n binnen de maatschappij en laat zien dat je hetero, maar n de eerste plaats mens bent.

Els Visser

Aan welke kant sta jij?

Steeds vaker verbaas ik mij erover hoe dom sommige mensen kunnen zijn. Als ik zo'n brief lees van Hans Pols (en hij is helaas iemand van een meerderheid) dan gaan niet alleen m'n nekharen recht overeind staan, ik word er ook bang van.

Dat niet iedereen zin heeft in demonstraties kan ik nog accepteren, maar dat er werkelijk wordt geloofd dat hetero's het zo goed met ons voor hebben is iets waar ik niet over uit kan. Ja natuurlijk, als je je enkel in geselecteerd gezelschap zo bescheiden mogelijk kenbaar maakt als homofiel dan heb je een redelijke kans niet gediscrimineerd te worden. Maar ik vind zo'n houding ronduit slaafs. Sterker nog, ik word er misselijk van. Niemand hoeft mij te vertellen wat het is om bang te zijn voor de agressie van hetero's, de angst je ouders, familie, vrienden kwijt te raken, ontslag dat dreigt en noem maar op. Ik zou het graag anders willen, maar dat is nu eenmaal het risico van openlijk pot of flikker zijn. Bovendien vind ik de angst in elkaar gemept te worden tijdens een demonstratie heel wat draaglijker dan de angst dat de burens het ontdekken. Kwestie van je waardigheid behouden.

Is het iemand ooit opgevallen dat er wel degelijk een verband is tussen het feit dat er in Nederland actieve homo's zijn en de redelijke tolerantie die er heerst? Eeuwenlang zijn wij een vrij gemakkelijk en ook bijna vanzelfsprekend doelwit geweest van telkens oploeiende homohaat. Waarom ook niet, er was niets dat hen tegenhield!

En ook nu is er geen enkele, ik herhaal geen enkele, garantie dat de mentaliteit van de hetero's wezenlijk veranderd is. Maar er is een verschil, er zijn nu mensen die zich verzetten. We kunnen nu eindelijk redelijk vrij ademen omdat we lucht hebben geest. Dat is niet dank zij, maar ondanks de hetero's.

Ik weet dat we allemaal mensen zijn en dat dat in de eerste plaats belangrijk is, maar zwarten zijn ook mensen en toch moet iedereen het opgevallen zijn dat ze als tweederangsburgers behandeld worden. En zoals zwarten in verzet komen tegen de walgelijke blanke (ik zeg met

opzet geen witte) superioriteit, zo moeten homo's in verzet komen tegen het overwicht van de hetero's. Je kunt wel zeggen dat hetero's ook maar handelen zoals ze zijn opgevoed en dat het systeem niet deugt, met permissie, mensen vormen het systeem en zoals hetero's zich gedragen, zo is de heteroseksualiteit. Ofwel, ik stel elke hetero persoonlijk verantwoordelijk voor elke vorm van homodiscriminatie zolang zij of hij zich niet duidelijk heeft uitgesproken.

Maar meer nog dan de hetero's stel ik de homo's, zowel mannen als vrouwen, verantwoordelijk. Zolang er medehomo's worden ontslagen, in elkaar geramd, ontkent, het huis uit gezet of op wat voor manier ook minderwaardig behandeld worden en jij doet je bek niet open, hoe dan ook, dan ben jij medeschuldig. Je hebt het niet gedaan, maar heb je er ook maar iets om het te voorkomen? Of we het nu leuk vinden of niet, we zitten nu eenmaal in een zeer kwetsbare minderheidsgroep en als we elkaar niet alle steun geven die we te geven hebben dan zullen er mensen het slachtoffer blijven van hun eigen lafheid en die van anderen.

Om nog een beetje duidelijker te zijn: laat zien dat je homo bent, overal en altijd. Eis dat erover gepraat wordt op school, kantoor en in de kerk. Klaag wetten, regels en gebruiken aan die discriminerend zijn, verwacht van de politie dat ze je serieus nemen als je bent lastiggevallen en laat je niet te snel ontmoedigen, verlang van je ouders en verdere familie dat ze niet zeiken over hoe moeilijk zij het ermee hebben, immers jij bent niet verantwoordelijk voor de toekomstdromen die zij maakten. Laat duidelijk merken dat je niet gediend bent van mensen die menen te mogen praten vanuit een superieur standpunt terwijl zij zichzelf niet der discussie stellen.

Met smpelweg dragen van een eenvoudige button en/of een roze driehoek kan al heel nuttig zijn en laat duidelijk merken dat je vriendje(s) of vriendinnetje(s) wel wat meer zijn dan alleen maar leuke maatjes. Kortom, laat geen enkel misverstand ontstaan over je zo zijn.

Voordat je aan die strijd begint: zorg ervoor dat je niet alleen bent, dat je iemand hebt die dag en nacht bereikbaar is en voor wie'er ook bent. Anders red je 't niet.

Raymond

DE KEIZER VEENDE ALS EEN VROUW.....

We stonden in de rij voor het museumpje bij de ruïnes van Delphi. Een jongen was gekleed in niet meer dan een korte broek. De portier wilde hem niet toelaten voor hij een overhemd of T-shirt had aangetrokken. Slechts met zijn bedekte levende tors mocht hij de naakte marmeren torsen binnen gaan bekijken. Ongetwijfeld zonder het te beseffen pleegde de portier, het type van een goed Grieks-Orthodoxe huisvader, verraad aan de klassieke erfenis van zijn volk.

Binnen bleef ik geruime tijd kijken naar het beroemde beeld van de (aangeklede) wagenmenner, blij dat ik nu eens in het echt zag, wat ik zo vaak in boeken had gezien. Veel korter bleef ik staan bij het beeld van een heel mooie, naakte jongen, blozend en schichtig, want ik was nog lang niet "door".

Antinoüs heette hij en hij kwam uit een streek, die even ten oosten ligt van het tegenwoordige Istanboel, aan de Zwarte Zee. In de Romeinse tijd heette dit gebied Bythinië en de bevolking was Grieks.

Keizer Hadrianus, die hield van Griekse mannenbeelden en nog meer van hun levende voorbeelden, ontmoette de elfjarige Antinoüs tijdens een reis door Klein-Azië. Negen jaar lang zouden zij samen blijven, de sensuele puber met het soepele lijfje en de vitale, atletische veertiger.

Hadrianus regeerde over het Romeinse Rijk van 117 tot 138 na Christus. Hij was één van de (weinige?) goede keizers. Hij gaf het Rijk stabiliteit en vermeed oorlogen zoveel mogelijk. Verovering van nieuwe gebieden vond hij zinloos. Zijn regering viel binnen de grote bloeiperiode van het Romeinse Rijk. Toen hij 17 jaar oud was, begon hij een militaire loopbaan onder generaal

Traianus, een neef van zijn vader en zijn voorganger als keizer. Het werd een leven van veel rondtrekken, een hard en sober soldatenbestaan. Dit leven lag Hadrianus wel en toch was hij een man van grote beschaving en kunstzin; Griekenland was zijn culturele vaderland. Hij hield zich bezig met wijsbegeerte; hij schreef gedichten en boeken (waarvan nog fragmenten over zijn) en hij was een niet onverdienstelijk architect.

Als keizer bleef Hadrianus rondreizen; hij vond, dat hij zoveel mogelijk alle delen van het Rijk regelmatig moest bezoeken. Het spreekt vanzelf, dat hij Antinoüs meenam. Niet ver van Alexandrië in Egypte verdronk Antinoüs in de Nijl. Hij was toen 20 jaar.

In "The Joy of Gay Sex" staat, dat hij zo vriendelijk was, om op 20-jarige leeftijd te sterven.

Dit naar aanleiding van het feit, dat in de Grieks-Romeinse wereld een volwassen man er vriendjes op na mocht houden, als ze maar niet ouder waren dan zo'n jaar of 20.

Uit Hadrianus'tijd zelf echter weten we, dat de dood van zijn vriend hem zeer heeft aangegrepen, dat hij, volgens een eigentijds bericht, heeft gehuild als een vrouw.

Hadrianus liet Antinoüs uitroepen tot een god. Er werden tempels voor hem gebouwd. Er werd zelfs een hele nieuwe stad gebouwd en naar hem genoemd: Antinoë. De architect Hadrianus bemoeide zich intensief met de ontwerpen.

Overal in het Rijk werden beelden gemaakt van Antinoüs. Zo komt het, dat wij nu nog goed weten, hoe hij er uit zag en zo komt het, dat hij de klassieke maatstaf werd voor mannelijk schoon. Bij Tibur, het tegenwoordige Tivoli, streek Hadrianus tenslotte neer. Hij liet een villa bouwen, een uitgestrekt, maar idyllisch aangelegd complex van tuinen, vijvers, paviljoens, tempeltjes, binnenplaatsen met zuilengalerijen en badhuizen.

Een heel klein gedeelte is er nog van over, onder andere de z.g. Canopus, een vijver, omringd met zuilen en beelden. De Canopus was min of meer een copie van het heiligdom van de god Serapis in Alexandrië, waar Hadrianus en Antinoüs hun laatste gelukkige dagen hadden beleefd, vóór het fatale ongeluk.

De Franse schrijfster Marguérite Yourcenar heeft een fictieve autobiografie van Hadrianus geschreven: "Hadrianus' Gedenkschriften". De relatie van de keizer met Antinoüs vormt wel een belangrijk, maar niet het overheersende motief van het boek. Er komen nogal veel beschouwingen en uitweidingen in voor, wat niet zo bevorderlijk is voor vlot en plezierig lezen. Overigens krijg je wel een goed beeld van Hadrianus' voelen en denken, zijn liefde voor de Griekse cultuur en zijn hartstocht voor de mooie jongen uit Bythinië.

Fonger

knul

door Fonger

'VROUWEN EN S/M'

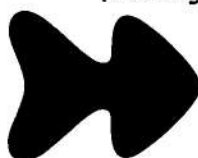
VIJFDE landelijke bijeenkomst
'Vrouwen en SM' (somasochisme)

De WERKGROEP VROUWEN EN SM organiseert in Utrecht op ZATERDAG 18 SEPTEMBER 1982 om 14.00 uur aan de IEUWE GRACHT 32 in UTRECHT een discussiebijeenkomst voor hetero- en lesbische vrouwen.

Deze middag staat in het teken van SM-fantasieën. Voor deze middag is het mogelijk de brochure over M-fantasieën te bestellen bij Postbus 3570

(werkgroep Vrouwen en SM)

1001 AJ Amsterdam.

Va betaling van F.2.50 + F.2.10 (verzendskosten) wordt de brochure toegezonden. Giro 3930027.

Voor meer informatie bellen naar

Renske 020-998465

Lia 020-423240

Ria 076-131887

Spelgroep voor flikkers

In het kader van mijn vierdejaars stage kultureel werk wil ik op Apollo een (rollen)spelgroep voor flikkers starten.

De manier waarop de groep te werk moet gaan heeft wat weg van een gespreksgroep. Het verschil is echter dat er minder gepraat wordt en meer gespeeld. Niet alleen maar bla bla. We gaan situaties spelen uit de "flikker-werkelijkheid": dingen die met je eigen homoseksualiteit te maken hebben.

De rollenspelem maken we zoveel mogelijk gezamenlijk. Mijn "rol" is het begeleiden van de spellen en gesprek-

CAFE de la SOLITUDE

gespeeld door

de NIJWE REMEDIE

Vrijdag 24 september brengt de Nieuwe Remedie hun programma Café de la Solitude op Apollo. Flikkerkabaret, vol venijn en flikkergein, waarbij sommigen (of velen?) opgelucht zullen ademen als het afgelopen is en weer eens bevestigd zijn in hun idee dat flikkers toch maar een stelletje maffe Truzen zijn. Misschien zijn er ook nog een paar toeschouwers voor wie het een positieve stimulans is, in de vorm van een stevige schop onder de reet. Make-up, netkousen en Mucho-Macho op weg naar het Roze Kimpelhuis, waar de broeders wel lief zijn, maar o zo koel! Weet je nog van vroeger Di, als we samen uitgingen in Amsterdam?

Wil je Jos, Grace, Appie, Peter, Menneke, Mona en Harry zien spelen in het Café, kom dan de 24e naar de Westersingel.

Aanvang: 21.00^u

Toegang: 2,50 (leden: kaart meebrengen)

5,00 (niet-leden)

zijn.

Suggesties voor eventuele onderwerpen: ouders; flikker zijn op je werk/op school; verliefdheid; aktie voeren; flikkers en vrouwen/vrouwenstrijd; enz.

De groep gaat begin oktober starten, komt iedere dinsdagavond bij elkaar, 15 keer achter elkaar. Er kunnen maximaal 10 flikkers meedoen, anders wordt de groep te groot.

Je kunt je opgeven bij mij. Bel me even (353692) of schiet me aan op Apollo.   liefs,

Adje Erkelens

8 Oktober: VROUWENFILM op Apollo om 21.00 uur

JE TU IL ELLE (IK JIJ HIJ ZIJ) 90 min. zwart/wit

regie: Chantal Akerman België 1974

Inhoud: Een jonge vrouw in een lege kamer op de be-
gane grond schrijft een lange brief. Gedurende weken
leeft ze alleen en als ze niet schrijft sleept ze met
haar matras of lepelt ze een zak suiker leeg. Ze lijkt
steeds gefrustreerder te worden door de inhoud van
de brief. Uiteindelijk vertrekt ze zonder verklaring
nadat een man door de glazen deur naar binnen heeft
gekeken. Een vrachtwagenchauffeur neemt haar mee. De
vrouw luistert naar verhaal over zijn gezin. Ze ac-
cepteert zijn gastvrijheid in een wegrestaurant en
weer op de weg trekt ze hem op zijn verzoek af. Ze
gaan als vrienden uitelkaar in een wasruimte langs
de weg. De vrouw gaat naar het appartement van haar
geliefde, een vrouw die haar eerst verbiedt om te
blijven maar dat dan toch weer toestaat en haar te e-
ten geeft. Ze stoeien/vrijen in bed. De volgende mor-
gen vertrekt de jonge vrouw in alle stilte.

De JIJ uit de titel van de film slaat misschien op
de kijkers naar deze film of misschien op degene
voor wie de brief bedoeld is, IK is misschien de
jonge vrouw (gespeeld door de regisseuse zelf), de
HIJ is misschien de zelfingenomen chauffeur die in
tegenstelling tot zijn medereiziger geen moeite heeft
zich uit te drukken, de ZIJ zou kunnen slaan op de
nogal norske geliefde die de houding aanneemt van een
plichtsgetrouwe echtgenote, wat weer een parodie lijkt
op het gezinsleven dat HIJ beschrijft.

JE TU IL ELLE is de eerste van de tot nu toe 4 films
die Akerman gemaakt heeft. Alle 4 beschrijven ze de
eenzaamheid van een vrouw en bij alle 4 moet je als
kijker heel veel zelf invullen. Dat is naar mijn mening
geen zwak punt, juist het tegenovergestelde want zo
krijg je als kijker een hechte band met de hoofdper-
soon. Jammer alleen dat Akerman in deze eerste film
nog niet die perfectie had die haar laatste film,
LES RENDEZVOUS D'ANNA, kenmerkt. Vooral het te lange
eerste gedeelte is zo vaag/saai dat het moeilijk is

interesse op te brengen voor haar situatie. De ontmoeting met de chauffeur is echter zeer boeiend en sfeervol (ondanks zijn nogal burgerlijke verhaal lijkt ze hem niet te veroordelen) en het derde gedeelte van de film vind ik vrij uniek. Het was voor mij de eerste keer dat ik een lesbische vrijscene zag die niet gemaakt was om hetero-mannen op te winden of die "smaakvol", dus truttig moest zijn voor een publiek dat niets gewend is (zie EEN VROUW ALS EVA), maar een eerlijke scene die niet eroties was (althans voor mij als man/flicker niet) maar ook niet klinies, maar wel ontroerend. Zo te zien vrijen potten in weze niet anders dan flikkers.

Als je op 8 oktober komt kijken, laat je dan niet uit het veld slaan door het nogal langdradige eerste half uur. Je zal zien dat het daarna een op z'n minst opmerkelijke film wordt. We hoeven het geachte Apollo publiek toch niet iedere keer iets als SPETTERS voor te schotelen en daarmee bedoel ik niets negatiefs wat die film betreft.

JAN HOEN

HET ARCHIEF VAN APOLLO

Begin april heeft Henk van Leur na lange en trouwe dienst het archief van Apollo overgedragen aan Frans Stein. Het archief wordt al sinds de oprichting in 1968 bijgehouden. In de loop van de jaren zijn allerlei brieven die door en naar Apollo geschreven zijn bewaard, allerlei krantjes folders, notulenpeersberichten en wat dies meer zij. De laatste twee jaar is het archief in de vergetelheid geraakt. Van heel veel activiteiten zijn nauwelijks paperassen naar het archief gestuurd. Het zou heel jammer zijn als we een afspiegeling van onze activiteiten over 1981 en 1982 zouden moeten missen. Wie thuis nog spullen voor het archief heeft wordt verzocht die door te geven aan mij. Verder vraag ik iedereen van notulen, verslagen enz. een kopie extra te maken en die aan het archief van Apollo toe te zenden via postbus 1490, 3000 BL Rotterdam.

Wie belangstelling heeft in het archief voor een histories onderzoek kan bij mij terecht.

Ik hoop op jullie medewerking.

Frans Stein

Notulen maandvergadering 20.8.1982

Plaats: soosruimte

Aanwezig: Marcel, Carla, Ronald, Jan, Aart, Evert-Jan, Peter,
Cor en later: Paul

Voorzitter: Evert-Jan

Binnengekomen stukken:-de gemeente bevestigt subsidie voor
de komende jaren

Mededelingen:-Eddie is afgetreden als bestuurlid en penning-
meester, Frans neemt hem tot eind dit jaar
waar

- Ton Koolos geeft barcoördinatorschap over aan
Ton Los; bargroep heeft dringend nieuwe men-
sen nodig; Carla wil het wel een keer proberen
- introgroep komt op 27e a.s. weer bijelkaar en
zorgt voor rooster; introgroep heeft ook nieu-
we leden nodig!; Ronald wil graag meedoen;
Marcel vraagt of er vanavond toch nog geintro-
duceerd kan worden, daar wordt voor gezorgd

Alg. Ledenverg. 1 okt a.s. gaat over het instellen van een
leeftijdsgrens voor Apollo. Cor zal voorzitter zijn. Ieder
lid ontvangt een uitnodiging.

E-J: Wat te doen met mensen die hun contributie niet betaald
hebben nu we gebruik maken van een lidmaatschapskaart en
soms entree heffen voor niet-leden???

Een betere omschrijving van een regeling hiervoor wordt op
de Alg. Ledenverg. van jan '83 voorgesteld en in statuten
opgenomen. Tot dan: de nu niet-betalenden ontvangen een
brief, dat ze hun lidmaatschapskaart niet krijgen en entree
moeten betalen als niet-lid.

E-J: Op Eureka dag voor eerstejaars studenten van Erasmus
universiteit staat een stanje van Apollo, bemensing ge-
vraagd van 2 tot 4 uur. Ronald, Aart, Jan en Monique zeggen
toe. Paul komt misschien.

E-J: Er worden stickers gemaakt, iedereen krijgt er gratis
een bij het Vijgeblad toegestuurd. Marina zal de meest goed-
kope drukkerij zoeken. Jan en Peter verstrekken haar de
nodige gegevens.

Rondvraag

Ronald: Apollo kan programma opnemen en uit laten zenden door
radiozender Oranje. Goed idee. Ronald informeert of het ken
en hoe dat moet. Marcel wil meedoen.

Peter probeert zendtijd aan te vragen in het Varaprogramma
Je ziet maar.

Ronald: 29 aug a.s. is er een reunie van de demonstratie in
Helmond op het COC

Geen vragen meer, vergaderingen wordt gesloten, de disko
devert er op los.

VROUWENMUZIEK

22 oktober vrouwenmuziek avond.

Op 22 oktober kunnen jullie, als er niets tussen komt, een hele avond genieten van wat vrouwen aan muziek gemaakt hebben. Al eeuwenlang maken vrouwen muziek, soms met succes, meestal onopgemerkt. De laatste jaren komt daar verandering in. Waren de vrouwen aanvankelijk nog niet meer dan vertolksters van de liederen die hij had gemaakt, tegenwoordig is het heel gewoon dat een vrouw haar eigem muziek en teksten schrijft. Dat wil zeggen, in de meeste gevallen doen ze 't nog niet zelf, maar als ze 't doet dan is het al geen uitzondering meer. Natuurlijk is het ondoenlijk alles te laten horen wat vrouwen in de afgelopen jaren hebben gemaakt. Daarom een selectie van 4 1/2 uur.

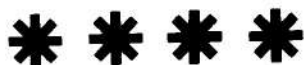
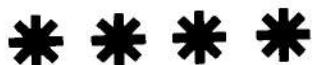
Ik (en Cor ook) hebben geprobeerd zo gevarieerd te kiezen, met als gevolg dat je zowel van Judy Collins als van de Mo-dettes, van Edith Piaf als van Patti Smith, van Nina Hagen als van Bette Midler nummers kunt horen. Ook enkele discoswingers en rustige luisternummers zijn niet vergeten.

Een apart hoofdstuk is de muziek die volledig door vrouwen zelf is gemaakt. In Amerika is dat Olivia, een maatschappij waar vrouwen als Meg Christian, Cris Williamson, en Sue Fink hun platen maken. Feministische, lesbische vrouwen die hun gevoelens en ideeën heel duidelijk laten spreken uit hun teksten. In Nederland zijn de vrouwen van fanke actief. De l.p valium 10 was het begin, later volgde van 'binnen naar buiten; waarin alle gevoelens rond (wel of niet) zwangerschap bezongen worden.

Het is niet mijn bedoeling een compleet beeld te geven of zelfs maar iemand te plezieren (immers, wat ik mooi vind kan een ander wansmaak vinden), maar wel om een beeld te geven van vrouwen en hun muziek.

Op die avond zul je behalve de muziek horen, ook verschillende teksten en afbeeldingen op de prikborden. Geen optreden, helaas, maar misschien toch wel de moeite waard om langs te komen.

Raymonds

MAT BESTUUR

HOEZO: Je zit toch in het bestuur omdat je dat leuk vindt?

Vakantietijd is voor veel mensen ook een prettige tijd, maar voor het bestuur van Apollo was het een tijd van pure matheid. Een matheid die wel een paar oorzaken had. Peter had zich veel ingezet voor het Roze Front, de voorbereidingen en uitvoering van de roze week in Rotterdam kostte hem veel tijd en energie. En toen dat voor hem afgelopen was heeft hij zich eerst wat rust gegund voordat hij zich weer diep in Apollo-zaken nestelde.

Raymonde had voor de tweede keer een poging gedaan zwanger te worden. Tijdens de poging betekende dat al dat zij geen zwaar lichamelijk werk kon doen. De tweede poging mislukte en ze had tijd nodig om zich daarover heen te zetten en zich voor te bereiden op nog een poging.

Evert-Jan had op een maandvergadering gezeten als enigst bestuurslid en baalde daar zwaar van. Ook wilde hij meer tijd aan zijn werk besteden en z'n tijd voor Apollo anders inrichten. In zijn baalstemming wachtte hij af tot andere bestuursleden iets zouden doen.

Jan was eigenlijk heel erg homo-moe en vooral Apollo-moe. Door geen waardering voor z'n werk voor Apollo, integendeel beledigende of arrogante opmerkingen te krijgen, baalde hij heel erg en twijfelde hij om op te stappen.

Cor was vorig jaar begonnen in een spelgroep die uitgroeide tot de homorevue Hoppah. Hij had niet voorzien dat dit zoveel tijd en energie van hem zou eisen. Wel was hij daarnaast in werkgroepen actief gebleven, maar toen zijn revueperiode afgelopen was merkte hij tot zijn verbazing dat het bestuur verbrokkelde.

Eddie was al langer ontevreden over het bestuur. Hij mistte vooral een goede samenwerking met alle bestuursleden en voldoende onderling overleg. Uiteindelijk heeft hij een brief geschreven waarin hij dat soort moeilijkheden aangaf en eiste dat ze opgelost zouden worden door het bestuur.

Zo bracht het bestuur van Apollo de vakantietijd door: langs elkaar heen werken, geen bijeenkomsten meer, afwachten, verwarring, tegenzin en op het laatst zelfs het programma voor de soos verwaarlozen.

Inmiddels was Eddie uit het bestuur gestapt om zich zo meer op prive-zaken te kunnen richten. Apollo had dus even geen penningmeester meer. Raymonde had ook een brief aan alle bestuursleden geschreven, waarin ze duidelijk maakte wat ze wel en wat ze niet kon doen en dat ze desondanks graag in het bestuur van Apollo wou blijven.

Het bestuur kwam eindelijk weer bij elkaar.

Peter wilde graag weer flink aan de slag voor Apollo. Evert-Jan wilde ook doorgaan, maar wilde overdag geen werk voor Apollo meer doen. Cor wilde nieuwe afspraken maken en die goed in de gaten houden en verder gewoon doorgaan. Jan wou ook in het bestuur blijven, maar wilde niet veel aan de verfraaiing van de soos doen. Raymonde had in haar brief al aangegeven dat ze door wou gaan.

Frans Stein die ook al de ledenadministratie doet, wou de boekhouding van Eddie overnemen voor de rest van het jaar. Hij gaat dan uit de kascontrole-commissie, waar iemand anders voor gevonden moet worden.

Het programma voor de soos-avonden is tot het eind van het jaar opnieuw bekeken en gepland.

Het bestuur komt weer regelmatig bij elkaar, regelt veel Apollo-zaken en praat ook in de wandelgangen meer met elkaar. Voorafgaande moeilijkheden, kritiek en handelingen zijn aan de kant gezet. De matheid was bestreden. Met volle kracht vooruit voor Apollo?????

Cor

lieve raymonde,

in jouw reaktie stip je een aantal punten aan, daar zal ik mijn kommentaar c.q. antwoord op geven. Dat doe ik niet om jouw reaktie af te kraken (want in feitte ben ik daar best blij mee), maar ik hoop door dit antwoord iets te verduidelijken over mijn manier van schrijven.

je zegt:"Als ik de academische taal niet beheers, zijn de meeste leuke, goedbetaalde banen voor mij gesloten"

Dat betekent echter niet dat als je die akademiëse taal (zo die al bestaat) wel beheerst, dat dan alle leuke goedbetaalde banen voor je open liggen. Je kunt alleen terecht in je eigen vakgebied, verder kun je NOOIT terecht bij het bedrijfsleven, want daar willen ze alleen maar simpelmannen die de Telegraaf lezen en vooral niet teveel over wereldproblemen en politiek nadenken. Dat betekent dus ofwel voor mezelf beginnen, ofwel een baantje aan de T.H. Nou, wat het eerste betreft, dat kun tegenwoordig beslist geen goedbetaalde baan noemen; en een baantje aan de T.H. : daar moeten 500 arbeidsplaatsen weg, dus.....

je zegt:"dat mensen die niet gestudeerd hebben of op een andere manier met studie bezig zijn zich wel eens vreselijk vernederd kunnen voelen omdat ze simpelweg niets begrijpen van wat jij schrijft"

Waarom zou iemand zich vernederd (moeten) voelen als er iets is (een tekst, een schema, een ding, een apparaat) dat hij/zij niet begrijpt ? Als ik een schema van een radioversterker zie, begrijp ik niets van al die elektronika! maar daarom voel ik me nog niet vernederd. Als ik onder de motorkap van een auto kijk, zie ik alleen maar een chaos aan dingen. Een automonteur weet precies hoe het werkt, wat elk onderdeel voorstelt. Hij weet zaken die ik niet weet; ik beheers misschien een bepaald taalgebruik dat hij moeilijk kan lezen of gebruiken, maar daarom hoeven wij ons toch geen van twee vernederd te voelen ?

zegt: "Als je graag "moeilijke woorden" hanteert omdat je ze
oi vindt, doe dat dan bij mensen die het kunnen begrijpen"
s ik alleen voor mijn eigen vakgroep/vakgebied zou schrijven
uden er een heleboel lezers zijn die ofwel van het bestaan
van niet zouden afweten, ofwel misschien van het bestaan
l afweten maar het zo'n specifiek-elitair vakjargon vinden,
t ze daar niets mee te maken willen hebben. Door het schrijven
or lezers buiten het direkte vakgebied, geef je dus aan meer
nsen de kans er iets van af te weten en wordt hopelijk een
kere weerstand die ze hebben opgeheven.

t betreft de keus voor het anarchisme: ook ik kies daar voor.
et omdat ik een interessant boek gelezen heb, maar omdat ik
me heen kijk en zie dat als je als flikker of pot leven wilt
niet veel opschiet met dogmatiese politieke ideeën (bijna
le politieke partijen) of maatschappijvormen.

zegt: "Door een taal te hanteren die voor de minder kanshebber
n onbegrijpelijk is, houd je een verschil in stand."

is inderdaad een verschil in taalgebruik. Maar evenzogoed als
een bepaald taalgebruik beheers dat een zekere machtswerking
eft, zo beheerst een ander specifieke kennis die ik niet bezit
heeft daardoor ook macht (proletariër aller landen verenigt U
en velen met mij, zijn volledig afhankelijk van vele anderen in
(onze) samenleving; b.v. van hen die voedsel produceren, iet
t wij niet kunnen of b.v. van onderhoudsmensen, die repareren
t wij niet kunnen.

t de laatste alinea betreft: ik hou er vaak van kernachtig te
rmuleren, zeker als het een ingewikkeld betoog is. Je ziet
ders de bomen door het bos niet meer. Maar ik schrijf ook wel
ns een verhaaltje (zoals dit antwoord) dat geen stroom van
oeilijke woorden" is.

t slot wil ik dit toch nog even kwijt: teksten schrijven doe ik
t veel plezier, net zoals een meubelmaker trots zijn stoelen
akt, een kunstenaar maar creatief zijn schilderijen produceert, zo
atsel ik af en toe voor het plezier met woorden.

groetjes en kusjes

alex

Emma, Kobus en Robbie hebben de nacht doorgebracht in Winnie haar huis. 's Ochtends aan het ontbijt vertelt Kobus van zijn vreemde droom. Ze bespreken, wat ze die dag zullen gaan doen.

De eend reed op de snelweg. Het leek wel, alsof hij moeite had om de andere auto's bij te houden. "Geen poen voor een nieuw karretje?" vroeg Winnie aan Kobus, terwijl ze wat vulling in de zitting terugduwde. Het was benauwd in de auto en druk op de weg. Blijkbaar waren meer mensen op het idee gekomen, om naar het strand te gaan. "Zeg, Kobus, dat linnen dak kan toch open?" vroeg Robbie. "Ja, maar alleen van buiten; je moet het oprollen. Het zal trouwens wel niet zo soepel meer gaan." "Nee, dat zal wel," zei Robbie, "wanneer gooi je dit verroeste sardiniënblik op de schroothoop?"

Het werd steeds voller op de weg. Er bleven maar auto's bijkomen vanuit de zijwegen. Met normale snelheid rijden ging nu niet meer. Ze reden heel langzaam en soms stonden ze stil.

"Zeg, meiden, zullen we een spelletje doen", stelde Emma voor. "Zo te zien, zitten we nog wel even op deze weg". "Hè ja", zei Robbie, "stripoker. Dat komt goed van pas bij deze hitte".

Het was misschien best een goed idee, maar niemand had een spel kaarten bij zich. "Ik heb wel Yahtzee achter in de wagen", zei Kobus. "Stripyahtzee, zeker", zei Robbie. "Waarom niet", zei Emma. "Dat kan toch. Three of a kind is je horeloge afdoen. Bij kleine straat moet je je schoneën mitdoen, bij grote straat je bloes, bij full house je broek, enzovoort".

Het leek wel een aardig idee. Er werden nog wat duidelijker afspraken gemaakt en het spel werd vanonder de achterbank tevoorschijn gehaald.

Het ging toch niet zò vlot. Het gare autootje schudde en schokte, ook bij langzaam rijden. De dobbelstenen bleven niet stil liggen, zodat haast niet uit te maken viel, wat iemand gegooid had. Het afdoen van een horloge, of een roze driehoek ging nog, maar toen moest Robbie zijn broek uittrekken. Dit was vooral leuk voor Kobus, maar die had al zijn aandacht nodig bij het stuur, want ze konden net weer een stukje rijden. Het ging moeilijk in de kleine, volle auto. Het kostte veel gekronkel, gewurm en zweetdruppels, voor Robbie de stugge, strak om zijn dijen zittende spijkerbroek op zijn enkels had. "Pff, hier krijg je het alleen nog maar warmer van. Zullen we er maar mee ophouden? Straks op het naaktstrand kunnen we onze schade wel inhalen."

In het felle zonlicht krioelden in de verte allerlei donkere gestalten door elkaar in onduidelijke bewegingen. Eén maakte zich los en kwam dichterbij. Het was de slanke, naakte gestalte van een jonge man; een jongen nog. Kobus deed zijn ogen helemaal open. Robbie ging naast hem liggen. "Wil jij niet meer het water in?" vroeg hij.

"Ik moest weer denken aan mijn droom. Ik had mijn ogen half dicht, ik staarde in de zon en toen was het of die jongen naar me toe kwam."

"En toen was ik het maar, zeker," zei Robbie. Na een lange, benauwde rit waren ze bij het strand aangekomen. Het was, of ze het niet meer zouden meemaken. Zonder aarzelen en zonder discussie gingen ze naar het naaktstrand. Behalve de belevenis van het naakt zijn had dit tenminste nog twee voordelen. Het was er minder druk en ze hadden geen zwembroeken of bikini's dan wel badpakken bij zich.

"Zeg, Emma stelt voor, om straks ergens iets te gaan eten. Ze weet hier in de buurt een panne-

koekhuis," zei Robbie.

"Mij best" geeuwde Kobus. "Hè, ik word sloom. Ga je mee nog even het water in?"

Om een uur of zes zaten ze weer in de warme auto. Gelukkig duurde het niet zò lang naar het tussen bomen en struiken verscholen houten pannekoekhuis. Het was er druk, natuurlijk. Er waren nog net 4 plaatsen vrij, bij het raam. Een man van een jaar of 45, met een snor, bracht hen erheen. Het zou nog wel even duren, voor ze bediend konden worden. Behalve de veertiger hielp er in de zaak nog een jongen van een jaar of 18. Een kort schortje, dat zijn slanke middel goed deed uitkomen, was van achteren dichtgebonden met bandjes, waaronder zijn billetjes parmantig op en neer wipten.

"Zo, die mag ons komen helpen," zei Robbie. Kobus kon hem niet zien; hij zat met zijn gezicht naar het raam. "Is hij mooier dan ik?" vroeg hij.

"Nou, kijk zelf maar." Kobus draaide zijn hoofd om. Op hetzelfde ogenblik keek de jongen, schijnbaar toevallig, zijn kant op. Zijn gezicht stond, vanwege de drukte, gespannen. Maar dat slanke lichaam, die energieke, soepele bewegingen, het halflange, bruine haar....

HET WAS DE JONGEN UIT ZIJN DROOM!

PRIVAAT

Dag Allemaal,

Zet je maar schrap! +++++Blijkens de vele geruchten en veelvuldig bezoeken vande POLITIE is nu wel duidelijk dat er een nieuwe BAAN is, jawel: op de HONIADIK in ZUID++++++ (Voor degene die NIET weten wat DE BAAN is, ga er maar heen, en je zal zien, het ARBEIDSBURO komt er niet aan te pas) ++++++ Heb jij al op een HOMO-VRIENDELIJKE partij GESTEMD?, wat je STEMT niet?? +++++ Alles is toch beter aan dat een zekere "heer" glimmerveen zijn IDEEEN over homo's en andere MINDERHEIDSGROEPEN gaat uitvoeren?++ +++++ Even iets voor onze KLASSIEKE medemens: er is nu pas bewezen dat : klassieke muziek slecht is voor HETERO'S, ze krijgen er HOMOSEKSUELE gevoelens van!!++++ (Dus als je nog thuis woont, en je ouders blijven hardnekkig HETERO doen, elke dag BACH, BRAHMS, BEETHOVEN etc. op de draaifabel, moet jij eens zien HOEVEEL LOL je dan hebt!)+++++ DE COMING-OUT VAN DE MAAND; ien Dales van de PvdA!!! (via onze parlementaire medewerkster A.L.) +++++nog even dit: heb je nog roddels, nalve en nele waarneden, stuur ze op naar: Privaat t.a.v. Monique doen ne!! ++++++

Doooooeeg Monique

Lekker Leesvoer

Het duurt nu niet zo heel lang meer of de lange winteravonden doen ~~u~~ weer hun intrede. Er zijn talloze manieren te bedenken om deze door te brengen; je kunt natuurlijk een kleinigheidje doen voor Apollo (stukje schrijven, avond voorbereiden, bardienst draaien). Als je dat echter allemaal al gedaan hebt, dan kun je ook een lekker boek pakken en lekker onderuit gezakt een stukje lezen. Ware het niet dat goede en toch ontspannende homolectuur dun is gezaaid.

In de bibliotheek van Apollo ontdekte ik echter enkele zeer lezenswaardige boeken, een verademing als je je buik vol hebt van alle beschouwingen over de sociale en maatschappelijke aspecten van de homoseksualiteit. Twee van deze boeken trokken mijn speciale aandacht vanwege de eerlijke en directe wijze waarop de schrijfster een beschrijving geeft van de liefde tussen twee mannen; in het eerste boek, getiteld 'de koploper' staat de verhouding van een atletiektrainer met één van zijn pupillen centraal, samen met alle moeilijkheden die zij moeten overwinnen als de jonge atleet mee wil doen aan de Olympische Spelen. De schrijfster gaat zelfs de intiemste aspecten niet uit de weg, zonder banaal te worden. Kortom, een liefdesroman van het zuiverste water. Daarom vraag ik me af waarom als subtitel werd gekozen voor; 'Een ongewone liefdesroman.' Van dezelfde schrijfster, Patricia Nell Warren, is het andere boek, 'Dans om het Kruis' (welke titel niet dubbelzinnig opgevat dient te worden). Dit boek is een meer persoonlijk relaas van een blonde dorpspriester die verliefd wordt op een vrijgevochten halfbloed indiaan. Dit boek draait eigenlijk meer om de houding van de (Roomse) Kerk tegenover de homofilie, dan om voornoemde liefdesgeschiedenis. Een boek met een open einde, en misschien daarom wat onbevredigend, maar toch aanbevolen voor een avondje ontspanning.

Misschien vindt je deze boeken toch maar niks, of heb je ze al gelezen; kijk toch maar eens in de Apollo-bibliotheek. Er zit altijd wel iets leesbaars tussen, en... lenen kost niets.

- Leo -

Programma ²⁴⁻⁷ voor homo's ^{'82}

Van onze radio-
en tv-redactie

HILVERSUM — Met in-
gang van 1 oktober gaat de
NOS-radio wekelijks een pro-
gramma maken voor homo's.
Het wordt elke vrijdagoch-
tend van 10.30 tot 12.00 uur op
Hilversum 2 uitgezonden.

Dit voorstel van de pro-
grammaraad wordt op 13
augustus in het NOS-bestuur
behandeld. Een van de over-
wegingen om met dit pro-
gramma te beginnen is het
stopzetten van het VPRO-pro-
gramma Ook zo, dat op ho-
mo's was gericht.

Geen subsidie voor Lesbisch Archief

LEEWARDEN — De ge-
meente Leeuwarden heeft ge-
weigerd 10.000 gulden subsidie
te geven voor de oprichting
van een lesbisch archief.

De Stichting Archief had dit
geld gevraagd om materiaal
te verzamelen over lesbisch
bestaan en de lesbische cul-
tuur. Volgens de stichting is
het archief nodig "omdat door
jarenlange ontkenning van de
eigen seksualiteit van vrouwen
vrijwel geen informatie be-
schikbaar is over lesbiennes en
hun leefwijze".

Bloedbank in Breda zou homo's weren

BREDA (ANP) — De PvdA-
fractie in de Bredase gemeen-
teraad heeft het college van B
en W gevraagd een onderzoek
in te stellen naar mogelijke
discriminatie van homoseksuelen
door de bloedbank West-Bra-
bant.

Medisch-directeur A. Holdri-
net zou onlangs een lesbische
verpleegster als donor hebben
geweigerd. Deze stelt dat zij
wegens haar seksuele geaard-
heid van de lijst is afgevoerd
en niet, zoals dokter Holdrinet
beweert, op grond van haar be-
roep.

De keuringsarts heeft de me-
disch-directeur op de hoogte
gesteld, omdat volgens hem
mensen met homofiele geaard-
heid meer kans hebben op he-
patitis-B, een vorm van geel-
zucht.

Volgens andere artsen geldt
dit echter alleen voor manne-
lijke homoseksuelen en juist in
mindere mate voor vrouwelij-
ke.

Dokter Holdrinet ontkent dat
er sprake is van discriminatie.
Volgens hem neemt zijn bloed-
bank geen bloed af van men-
sen die direct contact hebben
met patiënten in ziekenhuizen,
laboratoria en dergelijke. Hij
heeft binnenkort een gesprek
met het COC in Breda om zijn
inzichten te verduidelijken.

hard werken

WERKGROEPEN IN APOLLO

bargroep	Ton Los	tel. 361119
bibliotheek	Guus Enning	120597
biseksualiteit	"	
archieff	Frans Stein	128878
penningmeester	"	
adreswijzigingen/ ledenadministratie	"	
introductiegroep	Rolf Hoekwater	651358
redactie vijgeblad	Raymonde Padmos	662759
publiciteitsgroep/ tentoonstelling	Hans van Hagen	515162
voorlichtingsgroep	Rob Hoek	125578
landelijk homo jongeren overleg	Marcel Veenman	500428

BESTUUR

voorzitter	Evert-Jan Schenkelaars	845115
secretaris	Jan Hoen	128878
vrouwen	Raymonde Padmos	662759
publiciteit	Peter Evergaars	525985
publiciteit	Cor Blom	831461

het gehele bestuur zorgt voor het programma
en overige losse klussen

LIDMAATSCHAP

Je steunt Apollo door lid te worden. Lid wordt je door betaling van je contributie. Wanneer je niet kan betalen is vrijstelling mogelijk door een briefje te sturen naar onze postbus. De contributie is afhankelijk van je inkomen en bedraagt per jaar:

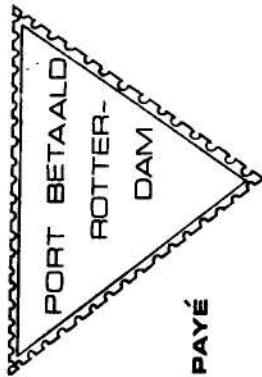
inkomen tot 20.000p.j.	minstens 25,00
20.000 tot 40.000p.j.	minstens 60,00
40.000 tot 60.000p.j.	minstens 100,00
60.000p.j. of meer	minstens 150,00

Personen die voor de 1e maal lid worden mogen voor ieder kwartaal dat verstreken is 1/4 van de voor hen verplichte contributie aftrekken.

De contributie moet overgemaakt worden op postrekening 3335919 t.n.v. Apollo, Postbus 1490, 3000 BL Rotterdam.

DRUKWERK

INDIEN ONBESTELBAAR S.V.P. RETOUR :
APOLLO -POSTBUS 1490 -ROTTERDAM

PORT PAYÉ

apollo
soos voor
jongen,jongen
meisje,meisje
*voor als je

ZO

bent...

APOLLO • POSTBUS 1490 • 3000 BL ROTTERDAM